

עין משפט נר מצוה

1 אבג מיי פרק ט מלגוט תמדין ומוספין הלכה ה:
2 ד מיי שם הלכה ח:
3 ח ה מיי פ"א מהל' פסה"מ הלכה ג:
4 ו מיי שם הלכה ג:
5 ז מיי פ"ב מהל' מעילה הלכה 6:

ערך זה מזהה ערך אחר.

תורה אור השלם

1. וְלָקְחוּ פֶּרֶךְ בֶּן בָּקָר וּמִתְחַנֵּן סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפֶרֶשׁ שֵׁן בֶּן בָּקָר תִּקַּח לְחֵטְאֹת:

במדבר ה, ח

2. וְהָלַקְוּ יִסְכְּבוּ אֶת יָרֵדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַקֹּדֶשׁ וַעֲשִׂהָ אֶת הָאֶחָד חֲטָאֹת וְאֵת הָאֲחֵד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הָעֲלֻוֹת:

במדבר ח, יב

מוסף רש"י

אלא מהא ליבא למשמע מינה. דודאי ממני לאו כולה דוקא אלא חדא ממייא דזוקא, ואי רישא וא סיסף, ותנא ארזי אטו האטא ולא דיעניא הי מנייה דזקא דגמיר מנייה (שבת קכא,) אימוריה קדשים קלים. מנחן בעלים הן ואלו כסן מעילה לפני זריקה ואכתי לא הוקדש, אבל לאחר זריקה דהגבירא אימורים תלוק גבוי ים מעילה באימורין, כדמארין בפרק כל הכשר בסופו (חולין קף), כל תלוק לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעלה שיצאו לפני זריקת דמים, שילאו וחזרו חזק דמי: איך מורעלין בהן. דלא משהיאו לאו הי קן זריקת לבשר חיים לתלוק גבוי, דלון זריקת מועלת וילא (נחמח מח), דמו מני לפני זריקה, דזריקת מילה קלים מנייה אימורי קדשים קלים לני מעילה כמו זריקת ספרים (שניראה א:)

ערך זה מזהה ערך אחר.

שיטה מקובצת

הא כיצד דם חטאת וכו', דמכני ונשה את האחד חטאת, ונשהיה דם משמע. והלא דנקט טעמא דמפני שמרבה, משום דבעי לגזור אהנין מקדשין דמתעניין כמו שם חטאתא קודם משמע שוא מקדש ומילה (תרומ' זיל. יב:), מפני שרבה יורין, פי' אלאה דבאימורים קאי, כלומר דהקדשת אימורים קודמת מפני שמהי ימין. דלא וכן קאי על מתנתם שוא הי ליה למימר מפני שחא יתנת דהיה שפעת מתנותיה קדושות מפני שחא טענת: אלא דם שואה אייתה. אי' ולא הי'ל' למינהי אלא כי וקדש מורי לפרש"י דאש"י דליתנהו שוק משוי' דם אלא חתמר דם על שוק קדשי קדושים מה שאין כן במעשר, להכי אמר דמו, וזיק מפני דברים מקדש שוא מין זבח ואומורין קדש קדשים וכן דמו קדשי קדשים כמו שוק וכן דמיה כחמניקין בני גז היסוד, ויזיל דליכי הוא ליה למתנייה כנסוף כמו למתנייה כנסוף דמי' במתני' שפאה דמי ליה כחמניק ע"כ לרין לומר דחא כני' אוחו שלפניו וא' מללחיו וז' חזי יטול ליתת א"כ ע"כ גז' למשמייע כדדיין תלמודא שחא חתה ר"ל דפרי' כחמניקין בני גז על היסוד לא היה לו להפקות כין עשר דברים הללו דכפרי' כחמניקין תללה תני הכי ע"מ דכפרי'. וימיה מורי' רחיה דכפרי' חתה כנסוף פי' אחריז מקומן וק' מ: דקחמרי ולי' בעית חתה כי הסם ופ"ה דל"ג ליה, ור"י פי' (ו' פ' ס' דיה' ואשעיט) דש' לישכח ואשבעת חתה כי הסם נלחמ' מללה קמני עד תלות כנסוף אלא תנא ליה כחמניק ש"מ דכוי דאורייתא כמו לילה ומנוריו וכל דלחרי' ביה לפני ואללחיו, והכא דליבא למימר הכי כרין לומר דכפרי' ונבש"י כמוב כנסוף חתה ר"ל למה שפרי' משי"ח

לעיל בני על היסוד דלחוריה דתנא למינהי תרתי אש"י דלא הי' חזום אלא מחד ממיייה, ק"ק מחי פירין הכא דילמא הי"ק במעשר ים דם ואומורין משאי"כ בעוף דליבא אלא דם. ומירן משי"ח דמדתני ליה כחמניק בין מין זבח ובין ואומוריו משמע ליה דהוי עיקר חדושה, כעין מה שפירשו תוס':

פמ:

10 דם חטאת קודם דדם עולה מפני שהוא מרצה. הא דלא קאמר טעמא משום שדמה ניתן על ד' קרנות כדקאמר גבי אשם משום דכיון דדם עולה אחי מכח כליל כדאמר בגמרא לא סגי בטעמא דלרצנע קרנות: **הבא** בחטאת ה'רים עסקינן. והא דקאמר מפני שמרצה כחטאת דעלמא:

דם עולה ואימורי חטאת איזיה מהן קודם, לא דמיא לנציעין דלעיל

דמיירי כמכפר וכללי גופייהו והכא איירי ב'אותו שזא מכח כליל ומכח מכפר: **דם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם**, דס אשם ואיצרי כא דעולה דס אשם קודם דאשם מכפר כחטאת א"י פשיטא ליה דלאיצרי עולה קודמין לדס אשם מפני שהן כללי ולא דמי לאיצרי עולה ודס חטאת דחשיב דס חטאת משום דהוי **אז' קרנות: אבל** עולה **לא**. דעל כרחין למעוטי עולה אחא דאי עולה קודמת לאשם לימני עולה וכל שכן חטאת דהא דס חטאת קודם לדס עולה: **ליבא** מסייע ליה בשך קדשים קלים כו'. תימנה דלא מיימי סיעתא מצרייתא דלעיל צפ' צ' (דף כו.) דקמני גבי קדשים קלים פרכסה ויתמה למחן וחזרה פסולה ואמרי' עלה ש"מ צר קדשים קלים שינא לפני זריקת דמים פסולה ומשני דילמא צאליה ויומרת הכזד ושמי הכליות ו:

והא דקא מיפלגי בבשר להודיעך בחו דר"ע, הוה מצי לאיפלוגי באימורין להודיעך כח דהימירא:

11 דם חטאת קודם דדם עולה מפני שהוא מרצה. הא דלא קאמר טעמא משום שדמה ניתן על ד' קרנות כדקאמר גבי אשם משום דכיון דדם עולה אחי מכח כליל כדאמר בגמרא לא סגי בטעמא דלרצנע קרנות: **הבא** בחטאת ה'רים עסקינן. והא

ערך זה מזהה ערך אחר.

גב' מנא הני מילי דת"ר^(א) ^(א) ופר שני בן בקר תקח לחטאת ^(ב) אם בא ללמד שהן שנים הרי כבר נאמר ^(ב) ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה מה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת שיכול שיהא ^(ב) חטאת קודמת לכל מעשה עולה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת אי פר שני יכול תהא עולה קודמת לחטאת לכל מעשיה ת"ל ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה הא כיצד דם חטאת קודמת לדם עולה מפני שמרצה: ^(ד) איברי עולה כו': ^(ה) ואמאי מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא ^(ה) אמר רבינא הבא בחטאת הלויים עסקינן ואע"ג דכי עולה דמי קאמר רחמנא היא תיקדים במערבא אמרי הוואיל והתחיל במתנות גומר: איבעיא להו דם חטאת ואיצרי עולה איזיה מהן קודם דם חטאת קודם מפני שמרצה או דילמא איברי עולה קודמין מפני שהן כללי לאישים ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה לדם עולה הוא דקדים לאיצרי עולה לא קדים אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת לאימורי חטאת הוא דקדים לדם חטאת לא קדים אלא ^(ו) מהא ליבא למשמע מינה ^(ז) איבעיא להו דם עולה ואימורי חטאת איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא

אימורי חטאת קודמין דקאתי מכח מכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה דם חטאת הוא דקדים לדם עולה אבל אימורי חטאת לא אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת אבל דם עולה לא איבעיא להו ידם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא דם אשם (דקאתי מכח) דמכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה: אבל דם אשם לא ברין הוא דאיבעי למיתני דם אשם ואידיי דבעא למיתני סיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת דאי תנא לאימורי אשם ה"א לאימורי אשם הוא דקדמי לאימורי חטאת לא קדמי מש"ה תנא חטאת ת"ש חטאת קודם לאשם חטאת הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו ^(ח) דם לא אימורים דיקא נמי דקתני מפני שדמה ניתן ^(ט) ש"מ: חטאת קודמת כו': אדרבה אשם קדים שכן יש לו קיצבה אפ"ה ריבוי דמזבח עדיף: אשם קודם לתודה כו': אדרבה התודה ואיל גזיר קדמי שכן טעונין לחם אפ"ה קדשי קדשים עדיפי: תודה ואיל גזיר כו': אדרבה שלמים קדמי שכן ישנן בציבור כביחיד אפילו הכי ^(י) נאכלין ליום אחד עדיפי איבעיא להו תודה ואיל גזיר איזיה מהן קודם תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם או דילמא איל גזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים ת"ש יזו קודמת לזו שזו טעונה ד' מיני לחם וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם: השלמים קודמין לבכור כו': אדרבה בכור קודם שכן קדושתו מרחה ונאכל לכהנים אפ"ה מצות יתירות עדיפי: הבכור קודם כו': אדרבה מעשר קודם שכן מקדש ^(יא) לפניו ולאחריו אפ"ה קדושה מרחה עדיפא: מעשר קודם לעופות כו': אדרבה עופות קדמי שכן קדשי קדשים אפ"ה מין זבח עדיף אמר רבינא בר שילא ^(יב) אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים פסולין ותנא תונא מפני שהוא זבח ^(יג) וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין בשלמא אימורין ליתנהו בעופות אלא דם מיהא איתיה אלא לאו ^(יד) קמ"ל אימורין כי דמו מה דמו לפני זריקה אף אימורין קודם זריקה וקא קרי להו קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא אף אימורין מיפסל ביוצא נימא מסייע ליה בשך קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים ^(טו) רבי יוחנן אמר הכשר ר"ל אמר פסול רבי יוחנן רבי יוחנן אמר כשר הואיל וסופו לצאת ר"ל אמר פסול ^(טז) עדיין לא הגיע זמנו לצאת ע"כ לא פליגי אלא בבשר אבל באימורין לא י' הוא הדין דבאימורין נמי פליגי והא דקא מיפלגי בבשר להודיעך כחו דר"ל דאפילו בשר דסופה לצאת אמר עדיין לא הגיע זמנו לצאת ליבא כתנאי ^(יז) אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"א אומר י'אין מועלין בהן זריקה להכי למיקבעיהו כמעילה:

כל התדיר פרק עשירי זבחים

גב' מנהגי מילי, דדס חטאת קודם לדס עולה ואיצרי עולה קודמין לאימורי חטאת: **ופר שני בן בקר**, כחיווך הלויים כמיב צבהעלותך: **כזר נאמר**, ב'אותה פרשה ועשה את האחד חטאת. רשיה דקרא והלויים יסמכו את ידיהם וגו': **יכול סקדום חטאת לעולה לכל מעשיה**, כדכתיב ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה: **ופר שני**, משמע שיהא שני לו: **מתנה קמיסא**, דחטאת מכפרה ושלמה כפרה דזידה כדאמרן צפרק צ"ש (לעיל דף לח.) וכפר אע"פ שלא ניתן ^(ד) אלא אחת: **דני עולה דמיא**, שלא היצויה על חטא ואפ"ה (חטאת) קודם לעולה משום דשם ^(ה) חטאת קודם לעולה וה"ה לג' מתנות שכתטאת ^(ו): אימורי חטאת לא מכפרי שאין כפרה אלא צדס. דס עולה לאו כליל הוא שלא כליל אלא צאישים אצל מכח כליל קאתי שהאיצרים יהיו כללי: ה"ג או דילמא דם אשם קדים דמכפר: (לאימורי חטאת לא קדמי. דחטאת חמורה מאשם כדקמני מתני': שדמה ניתן. אלאה צאימורין קאי דאי צדס קאי שהיא ניתנת מיבעי ליה: יש לו קיצצה. לדמיו דכתיב ^(ז) (ויקרא ה) בכסף שקלים אצל חטאת כל (ו) דהו: שלמים ישנן צ'יצור. ככשי עצרת: דמים אחרים. חטאת ועולה צאין עמו חובה: זו קודמת לו. לעיל מיניה איירי בתורה ואיל מור: לפניו ולאחריו. דתנן ^(ח) קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשמן מקודשין וילפינן בצטורות (דף ס:) מקראי: **שן קדשי קדשים**, אפילו אכילת אדם שנהן קדשי קדשים הוא: פסולין. ואע"ג דלענין מעילה לפני זריקת דמים לא קדשי לענין איפסולו ציונא קדשי קדשים נינהו: ותנא פסולא. ותנא תנא דידן סיעתא למילתא: אלא דם מיהא איסיס. ולא הי'ל' למיתני אלא ואימוריו קדשי קדשים מה שאין כן בעופות אלא להכי נקט דמו צהדי אימוריו לאשמועינן דכי הדדי קדשי צשעה שזח קרוי קדשי קדשים קרוי גס זה קדשי קדשים: ומה דמו מיפסל ציונא אף אימוריו ^(י)

קדשי קדשים ציונא. דהא קדשי קדשים קרי להו: ה"ג צר קדשים קלים שינא לפני זריקת דמים חוץ לקלעיה: הואיל וסופו לאאס. שהרי אכילתן ככל העיר: לא הגיע זמנו לאאס. דלכמי לא אישמרי ^(יא) צאכילה: ע"כ לא פליגי אלא צצצר. צההוא הוא דמכשר רבי יוחנן משום דסופו לאאס: הוא דינן דצאימורין. מכשר שזריקה עושה אותו ^(יב) קדשי קדשים. והאי דפריש ^(יג) משום דסופו לאאס הש"ס קמפרש ליה ולא מילתיה דרבי יוחנן היא: אין מועלין בןן. אפי' לאחר זריקה דלא מהניא צהו זריקה להכי למיקבעיהו כמעילה:

ואע"ג דמלי טעמא בסופו לאאס תלמודא הוא דמפרש הכי משקילה והשתא הרי ציה אצל איש מדברי דם חטאת קודם כו'. ונראה למשי"ח שיש ליישב דאסלי מילתא קא בעי, דמסבא לפינן לכל המקדש כנסמן (הור"פ דיל. ביז):

מסורת הש"ס

11 [מוסף] דפרה פ"ה ה"ב, ת"כ ויקרא חובה פ"ג ה"ג, 2 [צרכוסה] ופ"ג ע"ג מדרס עב, 3, 4 פי' לעיל כו. חזי ד"ה דילמא, 4 ירושי' יומא פ"ו ת"ו, 5 [נקמן קד: 1], 6 [מנחות מו:] מעילה 1, 7 בכורות ס., 8 שייך לעמ' הקודם, 9 [וע' היטב לעיל טו. מו ד"ה דילמא]

ערך זה מזהה ערך אחר.

הגהות הב"ח

11 (א) גב' כו' מפני שהן כליל ואימא מתנה קמייתא: (ב) רש"י ד"ה דכי עולה ופי' שכתטאת הסדיר ואח"כ מ"ה דקאתי מכח כליל אימורי חטאת: (ג) ד"ה ים לו ופי' כל דהו הסד' ואח"כ מ"ה ישנן בצבורי שלמים:

ערך זה מזהה ערך אחר.

גליון הש"ס

גב' מהא ליבא למשמע מינה. תמורה לו דילמא שניסם שום וסובל להקדים למי שצולה ואין הדיוקים סומרים אסדרי וצ"ע:

ערך זה מזהה ערך אחר.

שינויי נוסחאות

11 [א] דת"ר רבי אמר ופר [בתה"י ושי"ח:] וכו"ה בתרי' צפ' ויקרא נפרכה דפרי כסן משום רבי אמר מה ת"ל (גילוי:) [ב] דלחטאת מה ת"ל אם ללמד כו' (שי"ח.) צ"א לחטאת מה ת"ל לפי שנא' ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה ויכול תהא חטאת קודמת לעולה לכל דבריה ת"ל ופר כו' והסלא ממקן (כ"י:) [ג] שתתא [בתה"י ושי"ח:] ד' הנקדום ים למחמן (שפתי' ובה"י:] ואח"כ צ"ל איברי עולה קודמין לאימורי חטאת מפני שהן כליל לאישים, ואימא מתנה קמייתא וכו' (שי"ח:) [ח] לא ניקדמו אמר (בתה"י ושי"ח:) [ז] ככ"ל נוסף והנא ספוקי מוסקאפ' ליה ושיחור: [ז] נכסה"י נוסף דם חטאת הוא דקדים לדם עולה (דק"ש:) וכו"ה צכ"ל וסס נוסף ואם איאת ניחתי אשם וכל שכן חטאת, משום דקא בעי מיתנא סיפא כו': [ח] מאי לאו בדם לא באימורים (כ"י:) [ט] ניתן ולא קתני מפני שהיו ניתנת ש"מ (בתה"י ושי"ח:] ועי' דק"ס: [י] צ"א אפילו הכי ריבוי דגופיהו עדיף איבעיא וכו' (כ"י:) [יא] מקדש טעונו לפניו כו' (כ"י:) [יב] ובה ריש בו קדשי קדשים דמו ואמוריו (בתה"י ובי"ש:] [יג] לאה אה קמ"ל דאימורין כי וכו' (בתה"י ושי"ח:] [יד] צ"ל נתן (בתה"י ושי"ח:] [טו] דשם חטאת עולה ור"ה ל' כו' צ"ל (בתה"י, ושי"ח וצ"ק:) [טז] דכתיב ביה כסף שקלים צ"ל (שי"ח:] [יז] אימוריו לפני זריקה מיפסלו (בתה"י ושי"ח:] [יח] אישחרי בשך באכילה (שי"ח:] [יט] אותן ונכרש טעמא משום (שי"ח:] [כא] ואיצרי עולה לא מיבעיא ליה דהיינו בעיא דלעיל דם חטאת ואיצרי עולה דאשם מכפר וכו' צ"ל (שוכ"י ובי"ש.) [כב] ונכרלה השמעט מתמת טעות הדמות, ומינות דם אשם קודם להוספת צה"י ואלען ללוקח לפי ג"י מצי' ונכר' ונלנא טעו צליון דהו צ"ה:]

ערך זה מזהה ערך אחר.

שיטה מקובצת (המשך)

דקין דמתנייה כחמניק. קי צ"ל (הור"פ ד"ס:) וחאויל וסופו לצאת. מיהא דלחמניק צפ' כחמניק (מתנת דף סו.) אס משחטתה ילא למתה הלחם פסול, ואמאי יתמא כשר הואיל וסופו לנלאת. וי"ל דמיייר דלא חזן לחומת ידועלים: להודיעך בחו דריש לקיש. וה"ה דמני' לאשכני צאימורים להודיעך כמו דר' יוחנן, ר' יוחנן: רש"י ר"ה כנרגי ביולי מחזירו שיהא קודם כמו שגפרס

^(א) ופר שני בן בקר תקח לחטאת

^(ב) אם בא ללמד שהן שנים הרי כבר נאמר

^(ב) ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה מה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת שיכול שיהא

^(ב) חטאת קודמת לכל מעשה עולה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת אי פר שני יכול תהא עולה קודמת לחטאת לכל מעשיה ת"ל ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה הא כיצד דם חטאת קודמת לדם עולה מפני שמרצה:

^(ד) איברי עולה כו':

^(ה) ואמאי מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא

^(ה) אמר רבינא הבא בחטאת הלויים עסקינן ואע"ג דכי עולה דמי קאמר רחמנא היא תיקדים במערבא אמרי הוואיל

והתחיל במתנות גומר: איבעיא להו דם חטאת ואיצרי עולה איזיה מהן קודם דם חטאת קודם מפני שמרצה או דילמא איברי עולה קודמין מפני שהן כללי לאישים ת"ש

דם חטאת קודם לדם עולה לדם עולה הוא דקדים לאיצרי עולה לא קדים אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת לאימורי חטאת הוא דקדים לדם חטאת לא קדים אלא

^(ו) מהא ליבא למשמע מינה ^(ז) איבעיא להו דם עולה ואימורי חטאת איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא

אימורי חטאת קודמין דקאתי מכח מכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה דם חטאת הוא דקדים לדם עולה אבל אימורי חטאת לא אדרבה מסיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת אבל דם עולה לא איבעיא להו ידם עולה ודם אשם איזיה מהן קודם דם עולה קודם דקאתי מכח כליל או דילמא דם אשם (דקאתי מכח) דמכפר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה: אבל דם אשם לא ברין הוא דאיבעי למיתני דם אשם ואידיי דבעא למיתני סיפא איברי עולה קודמין לאימורי חטאת דאי תנא לאימורי אשם ה"א לאימורי אשם הוא דקדמי לאימורי חטאת לא קדמי מש"ה תנא חטאת ת"ש חטאת קודם לאשם חטאת הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו

^(ח) דם לא אימורים דיקא נמי דקתני מפני שדמה ניתן ^(ט) ש"מ: חטאת קודמת כו': אדרבה אשם קדים שכן יש לו קיצבה אפ"ה ריבוי דמזבח עדיף: אשם קודם לתודה כו': אדרבה התודה ואיל גזיר קדמי שכן טעונין לחם אפ"ה קדשי קדשים עדיפי: תודה ואיל גזיר כו': אדרבה שלמים קדמי שכן ישנן בציבור כביחיד אפילו הכי

^(י) נאכלין ליום אחד עדיפי איבעיא להו תודה ואיל גזיר איזיה מהן קודם תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם או דילמא איל גזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים ת"ש יזו קודמת לזו שזו טעונה ד' מיני לחם וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם: השלמים קודמין לבכור כו': אדרבה בכור קודם שכן קדושתו מרחה ונאכל לכהנים אפ"ה מצות יתירות עדיפי: הבכור קודם כו': אדרבה מעשר קודם שכן מקדש

^(יא) לפניו ולאחריו אפ"ה קדושה מרחה עדיפא: מעשר קודם לעופות כו': אדרבה עופות קדמי שכן קדשי קדשים אפ"ה מין זבח עדיף אמר רבינא בר שילא

^(יב) אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים פסולין ותנא תונא מפני שהוא זבח ^(יג) וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין בשלמא אימורין ליתנהו בעופות אלא דם מיהא איתיה אלא לאו

^(יד) קמ"ל אימורין כי דמו מה דמו לפני זריקה אף אימורין קודם זריקה וקא קרי להו קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא אף אימורין מיפסל ביוצא נימא מסייע ליה בשך קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים ^(טו) רבי יוחנן אמר הכשר ר"ל אמר פסול רבי יוחנן רבי יוחנן אמר כשר הואיל וסופו לצאת ר"ל אמר פסול

^(טז) עדיין לא הגיע זמנו לצאת ע"כ לא פליגי אלא בבשר אבל באימורין לא י' הוא הדין דבאימורין נמי פליגי והא דקא מיפלגי בבשר להודיעך כחו דר"ל דאפילו בשר דסופה לצאת אמר עדיין לא הגיע זמנו לצאת ליבא כתנאי ^(יז) אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"א אומר י'אין מועלין בהן זריקה להכי למיקבעיהו כמעילה: